

OTSUS

VASTUVÕETAVUSE KOHTA

Kaebus nr 35648/97
kohtuasjas Viktor KUZMIN
versus EESTI

Euroopa Inimõiguste Komisjon (esimene koda), olles 1. juuli 1998 kokku tulnud järgmises koosseisus:

esimees M. Pellonpää,
kohtunikud N. Bratza,
E. Busuttil,
A. Weitzel,
C. L. Rozakis,
J. Liddy,
L. Loucaides,
B. Marxer,
B. Conforti,
I. Békés,
G. Ress,
A. Perenic,
C. Birsan,
K. Herndl,
M. Vila Amigó,
M. Hion,
R. Nicolini

ja osakonna sekretär M. F. Buquicchio,

võttes arvesse Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklit 25,
võttes arvesse Viktor Kuzmini 12. detsembril 1996 Eesti vastu esitatud kaebust, mis registreeriti 17. aprillil 1997 toimikuna nr 35648/97,
võttes arvesse kohtureeglite reeglis 47 ette nähtud raportit,
olles pidanud nõu, on teinud järgmise otsuse.

ASJAOLUD

Kaebaja Viktor Kuzmin on Venemaa kodanik, kes on sündinud 1932. aastal ja elab Tallinnas.

Kohtuasja asjaolud, nagu kaebaja need esitas, võib kokku võtta järgmiselt:

Tallinna Linnakohus jättis oma 12. aprilli 1995 otsusega rahuldamata kaebaja hagi tööle ennistamiseks ja hüvituse saamiseks seoses tema töölepingu lõpetamisega Eesti Merelaevanduse poolt. 31. augustil 1995 jättis Tallinna Ringkonnakohus esimese astme kohtu otsuse muutmata. Kaebaja esitas kassatsioonkaebuse, mis vastavalt menetlusnormidele tuleb esitada ringkonnakohtule, kuid ei teinud seda ettenähtud tähtajal ehk 10 päeva jooksul kohtuotsuse kättesaamisest hageja poolt 5. oktoobril 1995. Tallinna Ringkonnakohus jättis oma 29. detsembri 1995 määrusega tähtaja ennistamise avalduse rahuldamata, kuna kaebaja ei esitanud ühtegi kaalukat põhjust tähtajast mittekinnipidamise põhjenduseks. 14. veebruaril 1996 ei andnud Riigikohus menetlusluba selle määruse peale esitatud kaebusele.

Järgnevalt esitas kaebaja avalduse menetluse teistmiseks, aga Riigikohtu loakogu keeldus oma 5. juuni 1996 motiveerimata resolutsiooniga menetlusluba andmast. Kaebaja väitis, et tema aadressi muutumise tõttu teavitati teda keeldumisest alles 5. septembril 1996.

KAEBUSED

Toetudes konventsiooni artiklile 6 leiab kaebaja, et Riigikohtu loakogu 5. juuni 1996 otsus takistas tema kohtuasja uut läbivaatamist Riigikohtus. Ta väidab, et menetlus Riigikohtu loakogus ei olnud õiglane ega avalik ja otsus oli motiveerimata.

ÕIGUSKÜSIMUSED

Kaebaja, tuginedes konventsiooni artiklile 6, kaebas, et talle ei võimaldatud tema kohtuasja läbivaatamist Riigikohtu poolt, Riigikohtu loakogu ei uurinud tema kaebust õiglasel ning avalikul istungil ja otsus oli motiveerimata.

Konventsiooni artikli 6 lõige 1 sätestab:

„1. Igäihel on oma tsiviilõiguste ja -kohustuste või temale esitatud kriminaalsüüdistuse üle otsustamisel õigus õiglasele ja avalikule kohtumenetlusele mõistliku aja jooksul sõltumatus ja erapooletus, seaduse alusel moodustatud kohtus. [---]“

Komisjon märgib, et kaebaja etteheide on seotud tema kohtuasja teistmise menetlusega. Sellega seoses tuleb komisjon meelde oma väljakujunenud kohtupraktikat konventsiooni artikli 6 lõike 1 kohta, nimelt, et see ei kohusta liikmesriike andma igale üksikisikule võimalust nende kohtuasi taasavada pärast selle jõustumist (nr. 24469/94, Dec. 2.12.94, D.R. 79, lk 141; nr. 7761/77, Dec. 8.5.78, D.R. 14, lk 171). Komisjon märgib lisaks, et see säte ei ole kohaldatav menetlustele, kus määratakse, kas tsiviilasi tuleks uuesti avada või mitte (nr. 7761/77, Dec. 8.5.78, D.R. 14, lk 17).

Sellest järeldub, et konventsiooni artikkel 6 lõige 1 ei kohaldu menetlustes, kus Riigikohtu loakogu keeldus kaebaja kohtuasja teistmiseks luba andmast. Käesolev kaebus on seega vastuvõetamatu *ratione materiae* konventsiooni artikli 27 lõike 2 mõttes.

Eeltoodust lähtuvalt komisjon ühehäälselt

tunnistab kaebuse vastuvõetamatuks.

M.F. Buquicchio

Osakonna sekretär

M.P. Pellonpää

Esimees